

**ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
และสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ***
**STAKEHOLDER'S NEEDS FOR DEVELOPMENT OF BACHELOR OF SCIENCE IN SPORTS
AND EXERCISE SCIENCE, FACULTY OF SPORTS AND HEALTH SCIENCE,
THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY**

พัชรี ทองคำพานิช*, อรทัย แยมโอษฐ์, กฤตยา ศุภมิตร, ปรัชญา ชมสะอาด, วัชรพล บุญครอบ, ประเวศ เกษกัน,
อรวรรณ ทองดีเจริญ, คณิติน ม่วงชูอินทร์, กันตพิชญ์ ศักดิ์สวัสดิ์, สมศรี ปานพันธุ์โพธิ์, คชา อุดมตะคุ
Patcharee Tongkampanit*, Oratai Yamaod, Krittaya Supmit, Prachaya Chmosahai, Watcharapon Boonkrob, Pravet Ketkan,
Orawan Tongdechaoen, Khanitin Muangchoo-in, Kuntapitch Saksawat, Somsri Panphunpho, Kacha Udomtaku
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ชลบุรี ประเทศไทย
Faculty of Sport and Health Science, Thailand National Sports University, Chonburi, Thailand
*Corresponding author E-mail: p.tongkampanit@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ จำนวน 1,570 คน เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งทุกด้านมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านลักษณะบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ต่อมาเป็นด้านจริยธรรม ด้านความรู้ และด้านทักษะ และ 2) ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ มี 5 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติในสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด 2) ด้านทักษะ ซึ่งเป็นทักษะ Soft Skills และทักษะ Hard Skills ที่เกี่ยวกับสาขา 3) ด้านจริยธรรม การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ รวมถึงการแสดงออกถึงการมีความประพฤติอันดีงามทางสังคม 4) ด้านลักษณะบุคคล ต้องมีบุคลิกภาพ รูปร่างที่ดี และสุขภาพแข็งแรง มีความมั่นใจในตนเอง มีภาวะผู้นำ ตลอดจนกล้าแสดงออก และ 5) ด้านการบริหาร จัดการหลักสูตร ต้องมีการปรับปรุง และการบริหารจัดการของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และก้าวทันการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย, การพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Abstract

The purpose of this research was to investigate the stakeholder's needs for development of Bachelor of Science in Sports and Exercise Science, Faculty of Sports and Health Science, Thailand National Sports University. This research was designed in a mixed method. A questionnaire and a semi-structured interview were used as the tools of this research. The 1570 subjects were used for this research by purposive selection. The data were analyzed by percentage, mean and standard deviation. The content analysis was conducted in a descriptive method. The findings revealed as follows. 1) The stakeholder's needs for development of Bachelor of Science were found at a high level as a whole and in every aspect. 2) The stakeholder's needs for development of Bachelor of Science comprised five significant aspects 1) Knowledge in both theoretical and practical learning in field of study according to the curriculum requirements given; 2) Skills containing soft skills and hard skills in relation to field of study 3) Ethics containing moral and ethics, honesty, good attitude towards profession, and good social behavior 4) Character containing good personality, good shape and health, self-confidence, leadership, and expressiveness 5) Curriculum Management containing improvement and management of the curriculum in accordance with the current situations and keeping up with advancement in sports and exercise science.

Keywords: Needs, Stakeholder, Development of Bachelor of Science, Faculty of Sports and Health Science, Thailand National Sports University

บทนำ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ ปัจจุบันได้แบ่งการบริหารราชการออกเป็น 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ (พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562, 2562) ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 17 วิทยาเขต โดยการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา ในขณะที่แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย คือ “การจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome Based Education: OBE) เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่บัณฑิตพึงมีหลังสำเร็จการศึกษา โดยผลลัพธ์การเรียนรู้เหล่านี้ จะเป็นตัวกำหนดกรอบและทิศทางของการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดในหลักสูตร (Katawazai, R., 2021) ขณะที่แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางของ (OBE) ในสหรัฐอเมริกาจะให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่บัณฑิตพึงมีหลังสำเร็จการศึกษาโดยใช้กระบวนการที่เรียกว่า “Backward Design” ซึ่งเริ่มต้นจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการก่อน จากนั้นจึงกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม (กฤษพร ว่องไว, 2564) ขณะที่ผลการศึกษาของ นรินทรา จันทศร และคณะ ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาในทีมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาของแต่ละสถาบันโดยไม่ขึ้นกับ มคอ. 1 เนื่องจากยังไม่มีมาตรฐานคุณวุฒิ

วิชาชีพแกนกลาง ทำให้รายวิชาแต่ละหลักสูตรมีความหลากหลาย ไม่เฉพาะเจาะจง ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย จึงนำความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาเป็นข้อมูลหลักในการวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม และนำมากำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เช่น การกำหนดโครงสร้างหลักสูตร รายวิชาผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา และรายชั้นปี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงาน และสถานการณ์ทางวิชาชีพที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (นรินทร์า จันทพร และคณะ, 2565) ซึ่งหลักสูตรที่ดีควรมีการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้มีส่วนได้เสีย และความต้องการของสังคมได้มากที่สุด (มารุต พัฒนาผล, 2562)

จากความสำคัญดังกล่าว ประกอบกับปัจจุบันหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดสอนมาเป็นระยะ 4 ปี จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตามรอบระยะเวลาตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินการจัดการศึกษาของหลักสูตร เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2568 ให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพ ทันสมัย ตลอดจนตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้มีส่วนได้เสีย และตลาดแรงงาน อีกทั้งยังสามารถสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนและบัณฑิตจะมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด และมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ จำนวน 1,570 คน จากการสุ่มด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) ประกอบด้วย 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 850 คน วิทยาเขตละ 50 คน (17 วิทยาเขต) โดยพิจารณาจากการเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามวิทยาเขต ในปีการศึกษา 2566 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) ผู้ปกครองของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 340 คน วิทยาเขตละ 20 คน (17 วิทยาเขต) โดยพิจารณาจากการเป็นผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 ที่ลงทะเบียนเรียนตามวิทยาเขต ในปีการศึกษา 2566 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย 3) บัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่า จำนวน 340 คน วิทยาเขตละ 20 คน (17 วิทยาเขต) โดยพิจารณาจากการเป็นบัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่าตามวิทยาเขต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย 4) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 8 คน ภาคละ 2 คน (4 ภาค) โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีบทบาทหน้าที่และมีประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 3 ปี 5) อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 8 คน ภาคละ 2 คน (4 ภาค) โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีบทบาทหน้าที่ มีประสบการณ์ในการสอน คั่นคว้าและวิจัยในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 3 ปี 6) อาจารย์ผู้สอน จำนวน 8 คน ภาคละ 2 คน (4 ภาค) โดยพิจารณา

จากการมีบทบาทหน้าที่ และมีประสบการณ์ การสอนรายวิชาในหลักสูตร สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 5 ปี 7) ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 8 คน ภาคละ 2 คน (4 ภาค) โดยพิจารณาจากการดำรง ตำแหน่งระดับผู้บริหารหรือผู้จัดการในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน ไม่น้อยกว่า 3 ปี และเป็นผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย และ 8) ผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 8 คน ภาคละ 2 คน (4 ภาค) โดยพิจารณาจากการดำรงตำแหน่ง ระดับผู้บริหารหรือผู้จัดการในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน ไม่น้อยกว่า 3 ปี และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการดูแล และควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยนำรายละเอียด ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ (Knowledge) 2) ด้านทักษะ (Skills) 3) ด้านจริยธรรม (Ethics) และ 4) ด้านลักษณะบุคคล (Character) มาเป็น กรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ (ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2565) และดำเนินการให้ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีความรู้ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย และด้าน หลักสูตรและการสอน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ .87 และแบบสัมภาษณ์ มีค่าเท่ากับ 1 (พิศิษฐ์ ตันตวนิช และพนา จินดาศรี, 2561) และนำแบบสอบถามไป ทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาร์ช ซึ่งแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ .97 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล ตรวจสอบโดยใช้แหล่งข้อมูล แตกต่าง แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ แหล่งบุคคล ใช้การตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยกับผลการวิจัยจากแหล่ง อื่น ๆ ว่ามีความเหมือนกันหรือไม่ รวมทั้งมีการสอบถามในประเด็นเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยัน คำตอบ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูล พบว่า ได้ข้อค้นพบมาเหมือนกันแสดงว่าข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้องและวิธีการ ตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบยืนยันความสอดคล้องของข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล จากแหล่งต่าง ๆ กันในการรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์และ เชื่อถือได้มากที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การสำรวจเอกสาร เป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ที่เป็นหลักฐานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นโยบาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์/สังเคราะห์ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลดิบที่ผู้อื่นรวบรวมไว้ หรือข้อมูลที่ผ่านกรรมวิธี ทางข้อมูลหรือการวิเคราะห์มาแล้ว 2) การสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 1,530 คน ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 850 คน ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 340 คน และ บัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่า จำนวน 340 คน และ 3) การสำรวจข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 40 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 8 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 8 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 8 คน ผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 8 คน และผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 8 คน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้แนวความคิดของเบสท์ และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยสรุปประเด็นต่าง ๆ จากเอกสาร คำสนทนา และจัดแยกเป็นหมวดหมู่ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) การถอดเทปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด จากนั้นจัดเตรียม ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาช่วยในการวิเคราะห์ 2) การให้รหัส เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูล โดยดัชนีข้อมูลนี้อาจเป็นคำ เป็นประโยค เป็นแนวคิด 3) การตัดทอนข้อมูล โดยการเขียน ข้อสรุปแต่ละเรื่องเป็นการลดขนาดข้อมูลและช่วยกำจัดข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปได้ 4) การเสนอข้อมูล โดยการ วิเคราะห์ และการนำเสนอเป็นการนำข้อสรุปย่อย ๆ มาเชื่อมโยงกัน 5) การประมวลและสรุปข้อเท็จจริง โดยการ

ค้นหาแบบแผน การจัดกลุ่ม การวิเคราะห์ปัจจัย การระบุความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎี กับสิ่งที่ค้นพบ 6) การพิสูจน์บทสรุป โดยการเชื่อมโยงข้อสรุปเชิงนามธรรมกลับไปสู่รูปธรรมในเหตุการณ์ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าบทสรุปที่ทำไว้มีความน่าเชื่อถือ และมีความเหมาะสม และ 7) การสังเคราะห์ ข้อมูลตามประเด็น ต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ข้อมูล แปลผล ตีความ และการสรุปประเด็นบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด และตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Best, J. W., 1981); (ศากุล ช่างไม้, 2546)

ผลการวิจัย

ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ สามารถสรุป ผลการวิจัย เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ จากการตอบ แบบสอบถาม พบว่า

ตารางที่ 1 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนา หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ

ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความรู้ (Knowledge)	4.19	.85	มาก
1. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ประกอบไปด้วย ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี	4.02	.89	มาก
2. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น หลักการ ดูแลสุขภาพ หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย จิตวิทยาการกีฬา หลักการ ปฐมพยาบาลและการฟื้นฟูร่างกาย เป็นต้น	4.12	.80	มาก
3. มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์และการใช้อุปกรณ์ในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกายที่ทันสมัย เช่น เครื่องออกกำลังกาย เครื่องทดสอบ สมรรถภาพทางกาย เป็นต้น	4.58	.73	มากที่สุด
4. มีความรู้ภาษาต่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น คำศัพท์พื้นฐานทางด้านกายวิภาคและสรีรวิทยา คำศัพท์พื้นฐาน เกี่ยวกับท่าทางการเคลื่อนไหว/ท่าทางการออกกำลังกาย	4.23	.91	มาก
5. มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายและกีฬา เช่น ความสำคัญของกิจกรรม ทางกาย ชนิดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุ โทษจากการ ขาดกิจกรรมทางกาย และการรักษาดูแลสุขภาพเบื้องต้น	4.10	.80	มาก
6. มีความรู้เกี่ยวกับหลักการเป็นผู้นำด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น การเป็นผู้นำในการเดินแอโรบิก การเป็นผู้ฝึกสอนการออกกำลังกายและ กีฬา เป็นต้น	4.07	.86	มาก
ด้านทักษะ (Skills)	4.12	.85	มาก
7. มีทักษะการคิด วิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	4.10	.79	มาก
8. มีทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป การรับส่งจดหมายทาง อิเล็กทรอนิกส์ การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการสื่อสารและสร้างสรรค์งาน	4.01	.80	มาก
9. มีทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลสมรรถภาพทาง กาย เช่น ทักษะการใช้เครื่องมือการทดสอบ/ฝึกสมรรถภาพ การประเมินผล จากสมรรถภาพทางกาย เป็นต้น	4.07	.85	มาก

ตารางที่ 1 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ (ต่อ)

ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านทักษะ (Skills)	4.12	.85	มาก
10. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศด้านวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การฟัง/พูด/อ่าน/เขียน ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการประกอบอาชีพ	4.01	.83	มาก
11. มีทักษะการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเองและผู้อื่น	4.13	.83	มาก
12. มีทักษะการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเองและผู้อื่น	4.05	.94	มาก
13. มีทักษะการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกายและกีฬา	4.10	.86	มาก
14. มีทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการออกกำลังกายและกีฬา	4.51	.76	มากที่สุด
ด้านจริยธรรม (Ethics)	4.38	.73	มาก
15. มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.55	.68	มากที่สุด
16. มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบตนเองและสังคม	4.35	.74	มาก
17. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตใจเมตตา ความโอบอ้อมอารีต่อตนเองและสังคม	4.40	.72	มาก
18. สำนึกในความเป็นไทย และมีส่วนร่วมในการรักษาสีงแวดล้อม	4.33	.74	มาก
19. มีจิตสำนึกสาธารณะ เคารพสิทธิ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสียสละ เพื่อส่วนรวมและมีส่วนร่วมทางการกีฬา	4.39	.71	มาก
20. แสดงออกถึงความกล้าหาญทางจรรยาบรรณทางวิชาการและการวิจัย	4.28	.76	มาก
21. สามารถปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ และสามารถปรับตัวการอยู่ร่วมกันในสังคม	4.37	.72	มาก
ด้านลักษณะบุคคล (Character)	4.40	.74	มาก
22. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.73	.55	มากที่สุด
23. มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ช่างสังเกต และคิดอย่างมีวิจารณญาณ	4.33	.72	มาก
24. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพเรียบร้อย	4.58	.63	มากที่สุด
25. สามารถประสานงานกับบุคคลในระดับต่าง ๆ และสามารถทำงานเป็นทีม	4.27	.74	มาก
26. มีบุคลิกภาพที่ดี และมีรูปร่างสมส่วน	4.24	.81	มาก
27. มีลักษณะของความเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก สนใจและเอาใจใส่ต่อสุขภาพ เป็นต้น	4.25	.81	มาก
28. สามารถเล่นกีฬาเป็น รักการออกกำลังกาย มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี	4.40	.75	มาก
รวม	4.27	.80	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .80) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่า ด้านลักษณะบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = .74) ซึ่งพบว่า การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .55) รองลงมาเป็นการมีความอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพเรียบร้อย มีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .63) และสามารถเล่นกีฬาเป็น รักการออกกำลังกาย มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีความต้องการจำเป็นระดับมาก

($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = .80) รองลงมาเป็นด้านจริยธรรม มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = .73) ซึ่งพบว่า การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = .68) รองลงมาเป็นการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตใจเมตตา ความโอบอ้อมอารีต่อตนเองและสังคม มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = .72) และการมีจิตสำนึกสาธารณะ เคารพสิทธิ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสียสละเพื่อส่วนรวมและมีส่วนร่วมทางการกีฬาที่มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = .71)

ต่อมาเป็นด้านความรู้ มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = .85) ซึ่งพบว่า การมีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์และการใช้อุปกรณ์ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายที่ทันสมัย เช่น เครื่องออกกำลังกาย เครื่องทดสอบสมรรถภาพทางกาย เป็นต้น มีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = .73) รองลงมาเป็นการมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น คำศัพท์พื้นฐานทางด้านกายวิภาคและสรีรวิทยา คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับท่าทางการเคลื่อนไหว/ท่าทางการออกกำลังกาย มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = .91) และการมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย เช่น หลักการดูแลสุขภาพ หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย จิตวิทยาการกีฬา หลักการปฐมพยาบาลและการฟื้นฟูร่างกาย เป็นต้น มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = .80) และด้านทักษะมีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = .85) ซึ่งพบว่า การมีทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการออกกำลังกายและกีฬา มีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = .76) รองลงมาเป็นการมีทักษะการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเองและผู้อื่น มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = .83) และการมีทักษะการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกายและกีฬา มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10, S.D. = .86) การมีทักษะการคิด วิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มีความต้องการจำเป็นระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10, S.D. = .79)

2. ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ จากการตอบแบบสัมภาษณ์ฯ พบว่า

2.1 ด้านความรู้ พบว่า นักศึกษาควรมีความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ได้แก่ ความรู้ด้านการเป็นผู้นำการออกกำลังกาย การฝึกกีฬา การจัดโปรแกรมการออกกำลังกาย สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา โภชนาการทางการกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา การทดสอบสมรรถภาพ การฝึกสมรรถภาพ เป็นต้น

“ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ก็จะเป็นพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา พื้นฐานการออกกำลังกาย กลุ่มคะแนนวิชาหลักสรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา และกลุ่มวิชาที่เป็นลักษณะของการฝึกหรือการเป็นผู้นำการออกกำลังกาย การทดสอบสมรรถภาพ การฝึกสมรรถภาพ ซึ่งทุกอย่างจะต้องมีความสัมพันธ์กับกีฬา” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 1, 2566)

“บัณฑิตควรมีความรู้ ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายครบทุกด้าน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 2, 2566)

โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ให้ข้อมูลว่าความต้องการจำเป็นด้านความรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายว่า ควรมีความรู้ที่หลากหลายและครอบคลุม มีเข้าใจพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างแท้จริง โดยสามารถประยุกต์องค์ความรู้ต่อยอดไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น

สามารถนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา การป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาได้ ซึ่งความรู้ที่หลากหลายและครอบคลุมเหล่านี้จะช่วยให้ นักศึกษามีพื้นฐาน ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายที่มีที่ดี ส่งผลต่อการพัฒนาทางวิชาการและวิชาชีพต่อไปในอนาคต

2.2 ด้านทักษะ พบว่า นักศึกษาควรมีทักษะ Soft Skills ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ได้แก่ ด้านทักษะการสื่อสาร ทักษะการสอน ทักษะในสังคมการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทักษะทางอารมณ์ ที่มั่นคง ความฉลาดทางอารมณ์ ทักษะการแก้ไขปัญหา และทักษะ Hard Skills ซึ่งเป็นความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้อง กับการทำงานโดยตรงอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ทักษะการเป็นผู้นำออกกำลังกาย ทักษะการใช้เทคโนโลยีทางการกีฬา การออกโปรแกรมการออกกำลังกายเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายแก่นักกีฬาได้อย่างเหมาะสม การให้คำปรึกษา การดูแลการบาดเจ็บเบื้องต้นแก่นักกีฬา การทดสอบและประเมินสมรรถภาพนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง เป็นต้น โดย นักศึกษาควรมีองค์ความรู้สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มาประยุกต์ใช้ และปฏิบัติได้อย่างเป็น รูปธรรม

“นักศึกษาควรมี Soft Skills และ Hard Skills ที่ดี Soft Skills คือ ทักษะทางอารมณ์ นักศึกษาควรมี บุคลิกภาพที่ดี มีทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ดี ส่วน Hard Skills คือ ทักษะด้านองค์ความรู้ความถนัด ทางวิชาชีพเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 3, 2566)

อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ควรมีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การสื่อสารที่ดี การทำงานเป็นทีม อีกทั้งควรมีทักษะสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยี มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้อง รู้เท่าทันสื่อและรอบรู้ ตลอดจนควรมีทักษะชีวิตและอาชีพ มีความ เป็นผู้นำรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย พัฒนานตนเองอยู่เสมอ สามารถนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์จริง และทักษะการวิเคราะห์ แยกแยะ การปฏิบัติที่ถูกต้องและ ไม่ถูกต้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“มุมมองของนักวิทยาศาสตร์ จะต้องวิเคราะห์เป็น ต้องเล่นเป็น วิเคราะห์ได้แล้วก็เอาไปปรับปรุงพัฒนา ในสิ่งที่เราไปพัฒนา เช่น ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น มองว่าไม่ถูกต้องก็อาจจะต้องมีการปรับท่าทางการ เคลื่อนไหวเหมือนว่าเราสามารถเอาความรู้ไปปรับปรุงไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่มันเกิดขึ้นกับสถานการณ์จริงในภายหน้า สามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง และถูกวิธี มีความเหมาะสม และมีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้เนื้อหาการออกกำลังกายไปใช้ได้อย่างถูกต้อง สามารถนำทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานในวิชาชีพได้อย่าง ถูกต้อง และบูรณาการทักษะในวิชาชีพกับการทำงานด้านอื่น ๆ ได้” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 4, 2566)

2.3 ด้านจริยธรรม พบว่า นักศึกษาควรมีความยึดมั่นในความถูกต้องและจรรยาบรรณการ ประกอบอาชีพ มีวินัย เสียสละ ซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ตรงต่อเวลา การรักษาสปอร์ตและผลประโยชน์และความลับของผู้รับบริการ การให้ข้อมูลที่เป็นจริง และสำหรับความต้องการ จำเป็นด้านจริยธรรมนั้น การกระทำหรือพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ที่เป็นสิ่ง สำคัญสำหรับวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย นั่นคือ สิ่งที่คุณให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้กล่าวไว้ใน คุณภาพบัณฑิตแล้ว ไม่ว่าจะเป็น ความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบ เสียสละ

“ควรเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม รวมไปถึงจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานในวิชาชีพของตน สามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพด้วยคุณธรรม จริยธรรม และอยู่บนพื้นฐานของจรรยาบรรณในวิชาชีพ” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 5, 2566)

“นักศึกษาควรมีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ ควรมีจิตสาธารณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม และมีส่วนร่วมทางการกีฬา” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 6, 2566)

2.4 ด้านลักษณะบุคคล พบว่า นักศึกษาควรมีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงออก มีสุขภาพกายและจิตใจที่ดี มีความอ่อนน้อมถ่อมตน น่าเชื่อถือ มีความรู้ในการศึกษาหาข้อมูลใหม่ ๆ ทางวิชาชีพ โดยคุณลักษณะภายนอก คือ การมีรูปร่างที่ดี หุ่นดี สุขภาพแข็งแรง เหมาะสมกับวิชาชีพ จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องดูแลตัวเองให้มีรูปร่างเหมาะสม สมวัย อยู่ตลอดเวลา

“มีบุคลิกภาพที่ดี รูปร่างดี แต่งกายสะอาดสะอ้าน ดูเป็นมิตร มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในตัวเอง มีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีอัธยาศัยดีสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความขยันและอดทน” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 7, 2566)

2.5 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้น ควรให้นักศึกษาได้เรียนในชั้นเรียนก่อนออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยระยะเวลาการฝึกควรฝึกตลอดทั้งเทอม และให้มีจำนวนครั้งในการฝึกเพิ่มมากขึ้นมากกว่า 1 ครั้ง โดยกำหนดเป้าหมายการฝึกในแต่ละชั้นปีให้ชัดเจน เช่น ชั้นปีที่ 2 ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มุ่งเน้นสังเกตการณ์ ชั้นปีที่ 3 มุ่งเน้นการทดลองฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และชั้นปีที่ 4 ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง เป็นต้น นอกจากนี้สำหรับการจัดการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ของตนเอง ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

“เรียนด้านวิชาการควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติ หรือน่าจะมีการเรียนก่อนและไปฝึกงาน แต่การฝึกงานควรจะมีระยะของการฝึก เช่น ชั้นปีที่ 2 สังเกตการณ์ ชั้นปีที่ 3 ทดลองฝึก ชั้นปีที่ 4 ออกฝึกงานจริง” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 8, 2566)

อย่างไรก็ตาม พบว่า ควรมีการปรับปรุงการบริหารจัดการของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทันสมัย และก้าวทันการพัฒนาและความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา และควรเพิ่มเติมทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เช่น ทักษะในวิชาชีพ ทักษะการแก้ไขปัญหา การมีจิตอาสา เป็นต้น เน้นในภาคปฏิบัติให้มากกว่าภาควิชาการ และควรมีการบูรณาการร่วมกับสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ เพื่อให้สามารถมีใบประกอบวิชาชีพครูได้

“หลักสูตรสมัยใหม่ ควรมีความทันสมัย ก้าวทันการพัฒนาและความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา ควรมีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทันสมัย และยืดหยุ่นมากขึ้น” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 9, 2566)

โดยหลักสูตรใหม่ควรเพิ่มวิชาเลือกในศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์กีฬาน้อย 1 ด้านที่ตรงกับ ความถนัด ความชำนาญของนักศึกษา เพื่อให้สามารถพัฒนาต่อยอด ออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ตรงกับ ความต้องการของตนเองและสถานประกอบการมากที่สุด

“ควรมีการปรับหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าในปัจจุบัน รวมทั้งตรงกับความต้องการ ของนักศึกษาและวัยรุ่นยุคใหม่ และควรเสริมความรู้ด้านวิชาชีพให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ และอาชีพในอนาคตของบัณฑิต” (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 10, 2566)

สรุปได้ว่า ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ มี 5 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติในสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด 2) ด้านทักษะ ซึ่งเป็น ทักษะ Soft Skills และทักษะ Hard Skills ที่เกี่ยวกับสาขา 3) ด้านจริยธรรม การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความ ซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ รวมถึงการแสดงออกถึงการมีความประพฤติอันดีงามทางสังคม 4) ด้านลักษณะ บุคคล มีบุคลิกภาพ รูปร่างที่ดี และสุขภาพแข็งแรง มีความมั่นใจในตนเอง มีภาวะผู้นำ ตลอดจนกล้าแสดงออก และ 5) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ต้องมีการปรับปรุง และการบริหารจัดการของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในปัจจุบัน และก้าวทันการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

อภิปรายผล

การศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ มี 5 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม ด้านลักษณะบุคคล และด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ว่า

ด้านความรู้ นับเป็นองค์ประกอบแรกที่นักศึกษาทุกคนควรมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติใน สาขาวิชาวิทยาศาสตรการกีฬาและการออกกำลังกายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ขณะเดียวกันนักศึกษาจำเป็นต้อง หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนก้าวทันองค์ความรู้ที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรณ์ พบว่า แนวโน้มอนาคตภาพ สมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไทย ในด้านความรู้ นักศึกษาต้องมีการศึกษาหาความรู้ เพื่อพัฒนาตัวเองตลอดเวลาตลอดชีวิต ต้องติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของศาสตร์ที่ตนเองศึกษา สามารถ คิดนอกกรอบได้อย่างมีเหตุผลสามารถเข้าใจองค์ความรู้อย่างลึกซึ้ง ต้องมีความรู้ที่เท่าทันและพร้อมรับการ เปลี่ยนแปลงในโลกอนาคต ต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในศาสตร์ของตนเอง และสามารถแสวงหาองค์ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงได้ ด้วยตนเอง (เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรณ์, 2563) และสอดคล้องกับ การศึกษาสมรรถนะ ด้านการเป็นผู้นำการออกกำลังกายในนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตรการกีฬาของ ธนวรรณพร ศรีเมือง และคณะ พบว่า นักศึกษาควรมีสมรรถนะด้านความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะทางวิทยาศาสตรการกีฬา โดยผ่านกระบวนการ เรียนรู้ที่ถูกต้องตามหลักสูตรเนื้อหาเชิงวิชาการ สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ด้วยการนำความรู้มา ประยุกต์ใช้กับบทบาทของนักวิทยาศาสตรการกีฬาอย่างเต็มศักยภาพ (ธนวรรณพร ศรีเมือง และคณะ, 2564)

ความต้องการจำเป็นในด้านทักษะ ไม่ว่าจะเป็นทักษะ Soft Skills ด้านการสื่อสาร การสอน การมีมนุษย สัมพันธ์ที่ดี ความฉลาดทางอารมณ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และทักษะ Hard Skills ที่เกี่ยวกับสาขาวิชา โดย นักศึกษาสามารถที่จะประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตรการกีฬาและการออกกำลังกายสู่การปฏิบัติได้อย่าง เป็นรูปธรรม ซึ่งสำหรับทักษะ Hard Skills เป็นปัจจัยพื้นฐานแห่งความสำเร็จในการทำงาน และสำหรับทักษะ Soft Skills นับเป็นสิ่งที่นักศึกษายุคใหม่ควรมีติดตัวเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากทักษะที่สำคัญเหล่านี้จะช่วยให้การ ทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นไปได้อย่างราบรื่น และเป็นทักษะที่ต้องการของสถานประกอบการในศตวรรษที่ 21 ด้วย

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิตติยาภรณ์ เชาวรากุล ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของสถานประกอบการในศตวรรษที่ 21 พบว่า อันดับสูงสุด ได้แก่ คุณลักษณะด้านการสื่อสาร รองลงมา คือ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์คุณธรรม จริยธรรม ภาวะผู้นำการบริหารจัดการ การตัดสินใจ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งคุณลักษณะของบัณฑิตเหล่านี้เป็นบทบาทหน้าที่และความท้าทายของสถาบันอุดมศึกษาในการวางแผนทางการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์สามารถดำรงชีวิตพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงและการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าวิชาชีพด้านสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มีแนวโน้มได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ทำให้สถานประกอบการหลายแห่ง อยากรุ่นให้นักศึกษามีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม การคิดสร้างสรรค์ ทักษะสารสนเทศสื่อเทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะการวิเคราะห์ แยกแยะ ซึ่งจะทำให้เกิดความได้เปรียบเมื่อนักศึกษาต้องออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือปฏิบัติงานจริง (จิตติยาภรณ์ เชาวรากุล, 2563) ขณะที่ เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ ได้ศึกษาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา พบว่า สิ่งที่สำคัญและสำคัญสำหรับนักศึกษาในยุคนี้ ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม โดยสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่และเสริมสร้างคุณค่าทางความคิดและสติปัญญา มีความละเอียดรอบคอบต่อการคิดวิเคราะห์และประเมินแนวความคิดเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนางานในเชิงสร้างสรรค์ 2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เป็นความรู้พื้นฐานด้านสารสนเทศที่มีความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศและการสร้างเครือข่ายได้อย่างเหมาะสม และ 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งเป็นความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว มีความสามารถในการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ และเกิดความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถสร้างความสมดุลในการทำงานและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่ม เป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพในตนเอง เป็นผู้นำในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ, 2559)

ด้านจริยธรรม เป็นประเด็นสำคัญสำหรับวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งคุณภาพบัณฑิตในด้านจริยธรรมนั้น ควรมีกรอบความประพฤติอันดีงามทางสังคมเป็นหลักยึด ไม่ว่าจะเป็น ความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ เสียสละ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จิตใจดี เป็นต้น เหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกคนพึงมีและปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประดิษฐ์ ปะวันนา ที่ได้ศึกษาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเสียสละตามลำดับ (ประดิษฐ์ ปะวันนา, 2563) และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ อัจฉราลักษณ์ วิเศษ ที่ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษาประกอบด้วยคุณธรรมจริยธรรม 10 ประการ ที่ควรยึดถือปฏิบัติ และแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของวิชาชีพพลศึกษาที่โดดเด่น ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นแบบอย่างที่ดี ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตาปราณี ความยุติธรรม ความเสียสละ ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ ความกตัญญูต่อเวที และความมีระเบียบวินัย (อัจฉราลักษณ์ วิเศษ, 2556)

ในด้านลักษณะบุคลิกลักษณะ เป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้จากการแสดงพฤติกรรม โดยบัณฑิตที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงออก มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นสมรรถนะสำคัญที่ควรมี ตลอดจนรูปร่างภาพลักษณ์ภายนอก ที่มีรูปร่างดี หุ่นดี สุขภาพแข็งแรง เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ สว่างไพร และคณะ พบว่า นิสิตทางด้านการจัดการและการสอนกีฬาที่สถานประกอบการต้องการควรมีทักษะด้านบุคลิกภาพที่สำคัญ คือ 1) มีจริยธรรม และมีความซื่อสัตย์และมีระเบียบวินัยในการทำงาน 2) กล้าแสดงความคิดเห็น 3) รับฟังความคิดเห็นและให้ความร่วมมือ 4) มีความ

กระตือรือร้นในการทำงาน 5) มีบุคลิกภาพที่ดี 6) มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ 7) มีการปรับตัวและมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี 8) มีสุขภาพที่แข็งแรง 9) มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร 10) ความเป็นผู้นำเชื่อมั่นในตนเอง และ 11) มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน (ไพโรจน์ สว่างไพร และคณะ, 2566) และสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้กำหนดแนวทางการจัดทำหลักสูตรใหม่ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 โดยกำหนดลักษณะบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี ต้องแสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำ กล้าตัดสินใจ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และตระหนักถึงทางสังคมและวัฒนธรรม (ฝ่ายมาตรฐานการศึกษา สำนักบริหารการศึกษา, 2565)

สำหรับด้านการบริหารจัดการหลักสูตร จะเห็นได้ว่า ในประเด็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้น ควรให้นักศึกษาได้เรียนในชั้นเรียนก่อนออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยการจัดการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ของตนเอง ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควรมีการปรับปรุงการบริหารจัดการของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทันสมัย ก้าวทันการพัฒนาและความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาในยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปลูกฝัง และพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) และผลการศึกษาของ บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิต ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศสู่ Thailand 4.0 พบว่า หลักสูตรควรเน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกับเรียน เพื่อให้ นักศึกษามีประสบการณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในการเรียนรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวกับการสร้างอาชีพ และให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจและเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานประกอบการได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน (บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิต, 2563)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า 1) ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งทุกด้านมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านลักษณะบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ต่อมาเป็นด้านจริยธรรม ด้านความรู้ และด้านทักษะ และ 2) ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ มี 5 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติในสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด และจำเป็นต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา การเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนก้าวทันองค์ความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายอยู่เสมอ 2) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะ Soft Skills ที่เน้นการสื่อสาร การสอน การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ความฉลาดทางอารมณ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และทักษะ Hard Skills ที่เกี่ยวกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย 3) ด้านจริยธรรม คือ การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา เสียสละ รวมถึงการแสดงออกถึงการมีความประพฤติอันดีงามทางสังคม 4) ด้านลักษณะบุคคล จำเป็นต้องมีบุคลิกภาพ รูปร่างที่ดี และสุขภาพแข็งแรง มีความมั่นใจในตนเอง มีภาวะผู้นำ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ตลอดจนกล้าแสดงออก และ 5) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โดยหลักสูตรต้องมีการปรับปรุง และการบริหารจัดการของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และก้าวทันการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย จึงมีข้อเสนอแนะว่า คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตฯ พ.ศ. 2568 เพื่อให้หลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตได้เป็นไปตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย ตลาดแรงงาน และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 อย่างมีคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎพร ว่องไว. (2564). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรการติดตามแนวทาง Outcome Based Education (OBE) ในสหรัฐอเมริกา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 21(1), 161-178.
- จิตติยาภรณ์ เขาวรากุล. (2563). คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของสถานประกอบการในศตวรรษที่ 21. HUSO Journal of Humanities and Social Sciences, 4(2), 100-111.
- เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรณ์. (2563). อนาคตภาพสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาไทย. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 15(2), 81-91.
- ธนวรรณพร ศรีเมือง และคณะ. (2564). สมรรถนะด้านการเป็นผู้นำการออกกำลังกายสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 18(1), 37-46.
- นรินทร์พร จันทพร และคณะ. (2565). การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาในทีมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 7(3), 78-93.
- บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิตร. (2563). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศสู่ Thailand 4.0: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 14(2), 159-170.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์.
- เบญจวรรณ ถนอมชัยวัช และคณะ. (2559). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้, 3(2), 208-222.
- ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2565). เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนพิเศษ 212 ง หน้า 35 - 36 (20 กรกฎาคม 2565).
- ประดิษฐ์ ปะวันนา. (2563). การศึกษาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 9(1), 149-162.
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 1. (6 ส.ค. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (ปรัชญา ขมสะห้าย, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 10. (16 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (วัชรพล บุญครอบ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 2. (12 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (คชา อุดมตะคุ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 3. (31 ส.ค. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (ปรัชญา ขมสะห้าย, ผู้สัมภาษณ์)

- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 4. (30 ส.ค. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
(กันตพิชญ์ ศักดิ์สวัสดิ์, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 5. (21 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
(สมศรี ปานพันธุ์โพธิ์, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 6. (2 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยา
ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
(วัชรพล บุญครอบ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 7. (13 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
(ประเวท เกษกัน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 8. (18 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
(อรรพรรณ ทองดีเจริญ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนที่ 9. (27 ก.ย. 2566). ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
(คณิติน ม่วงชูอินทร์, ผู้สัมภาษณ์)
- ฝ่ายมาตรฐานการศึกษา สำนักบริหารการศึกษ. (2565). แนวทางการจัดทำหลักสูตรใหม่/หลักสูตรปรับปรุงของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
พ.ศ. 2565. เรียกใช้เมื่อ 30 มิถุนายน 2567 จาก https://registrar.ku.ac.th/wp-content/uploads/2022/10/แนวทางการเขียนหลักสูตร-65_1.pdf
- พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 67 ก
หน้า 128 - 130 (22 พฤษภาคม 2562).
- พิศิษฐ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. วารสารการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(2), 3-12.
- ไพโรจน์ สว่างไพร และคณะ. (2566). การพัฒนาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการและการสอนกีฬาให้สอดคล้องความ
ต้องการในการเข้าฝึกประสบการณ์ตามแนวสหกิจศึกษา. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 3(1), 95-105.
- มารุต พัฒนา. (2562). ความท้าทายและกลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามแนวทาง Outcome
Based Education (OBE): กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษประยุกต์
ศึกษา คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยสงขลาครินทร์. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 37(1),
127-144.
- ศากุล ช่างไม้. (2546). การเก็บข้อมูล การจัดการกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. วารสาร
มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 9(3), 164-173.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561
- 2580). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อัจฉราลักษณ์ วิเศษ. (2556). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา. ใน วิทยานพนธ์ครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Best, J. W. (1981). *Research in Education*. (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.

Katawazai, R. (2021). Implementing outcome-based education and student-centered learning in Afghan public universities: the current practices and challenges. *Heliyon journal*, 7(5), 1-16.